

tiden) udbetaltes mindre end Forsikringssummen, og Præmierne var noget højere end for Livsforsikringer med Lægeundersøgelse.

Ved Lov af 30. Marts 1920 nedsattes Karenstiden til 2 Aar, og endelig bestemtes det ved Lov af 23. December 1925, at Livsforsikringer uden Lægeundersøgelse, dog ikke saadanne, for hvilke Præmien erlægges ugevis, skulde tegnes med samme Præmie som Livsforsikringer med Lægeundersøgelse, dog med Karenstid som hidtil.

Naar det her foreslaas, at Livsforsikringer indtil et Beløb af ialt 10,000 Kr. skal kunne tegnes uden Karenstid, er det i Overensstemmelse med den Udvikling, der i de senere Aar er foregaaet i Udlandet. Saaledes har svenske Livsforsikringselskaber ved en Fællesaftale af 1923 og norske Livsforsikringselskaber paa lignende Maade i 1925 indført tilsvarende Regler.

Allerede ved nævnte Lov af 1906 bestemtes det, at ved Død paa Grund af Ulykkestilfælde i Karenstiden skulde der udbetales fuld Forsikringssum, og forskellige Selskaber, ogsaa danske, har senere indført Regler, hvorefter det samme gælder ved Død paa Grund af akut Sygdom i Karenstiden. Det fuldstændige Bortfald af Karenstiden betyder yderligere, at ogsaa Død paa Grund af kronisk Sygdom i Karenstiden medfører Udbetaling af fuld Forsikringssum. Naar der i Helbredserklæringen gives rigtige Oplysninger, er Risikoen ved Død af kronisk Sygdom inden 2 Aar næppe ret stor, og i Tilfælde af urigtige Oplysninger vil der være stor Udsigt til, at dette ved Død inden 2 Aar konstateres, og Forsikringen derved ændres i Overensstemmelse med de virkelige Forhold eller mister sin Gyldighed.

Oplysninger fra Udlandet tyder da heller ikke paa uheldige Følger af Karenstidens Bortfald, og det findes derfor berettiget, at der gives Adgang til i Statsanstalten at tegne Forsikring paa de her omhandlede lempelige Vilkaar, der særlig ventes at kunne virke fremmende for Forsikringstegning i Landdistrikterne.

Da der kun foreligger meget lidt Erfaringsmateriale for den paagældende Forsikringsform, er der i § 43, næstsidste Stykke, forbeholdt Bestyrelsen Ret til senere at nedsætte Forsikringstallet, hvorefter Bonus beregnes, for Forsikringer, der er tegnet paa ovennævnte Grundlag.

Til § 13.

Disse Regler svarer til de hidtil gældende Bestemmelser i Lov af 30. Marts 1906 § 9 og 30. Marts 1920 §§ 9 og 11, 2. Stk.

Til § 14.

Denne Bestemmelse svarer til Lov af 1. April 1893 § 7.

Til § 15.

Reglen om Tavshedspligt har hidtil været indeholdt i § 18 i Planen for Statsanstalten, hvilken Plan bortfalder, naar den foreslaaede Lov træder i Kraft.

Til § 18.

Paragrafen svarer til Forsikringsaftalelovens § 11, dog lader man normalt Ansvaret indtræde allerede den Dag, Forsikringsbegæringen paategnes om Antagelse i Stedet for den Dag, da man afsender Meddelelse derom.

Som Begyndelsestidspunkt for Ansvaret (og senere Præmieperioder) har man i Overensstemmelse med den hidtidige Praksis valgt Kl. 12 Middag i Stedet for Forsikringsaftalelovens Kl. 6 Eftermiddag.

Til § 19.

Denne Paragraf er i Overensstemmelse med Forsikringsaftalelovens § 12, idet man dog lader første Præmie forfalde samtidig med Ansvarets Begyndelse i Stedet for samtidig med Aftalens Afslutning.

Til § 20.

Med Hensyn til første Præmie er Reglen helt i Overensstemmelse med Forsikringsaftalelovens Bestemmelser.

For senere Præmier har man bibeholdt Statsanstaltens hidtidige gunstige Regler med Respittid til næste Forfaldsdag med Tilføjelse af Forsikringsaftalelovens Bestemmelser om Paakrav, forinden Ansvaret ophører og Aftalen bortfalder.

Man har under Hensyn til fremkomne Andragender fundet det hensigtsmæssigt at sætte sidste Frist for Forsikringens Ikraftsættelse til 2 Aar efter dens Bortfald imod 1 Aar nu. Endvidere er der foretaget den Ændring fra Statsanstaltens nugældende Regler, at det ikke er en absolut Betingelse for Ikraftsættelsen, at alle forfaldne Præmier betales straks.

Til § 21.

Man har ment at burde erstatte det nu anvendte Udtryk »Bøde«, der leder Tanken hen paa det strafferetlige Begreb,